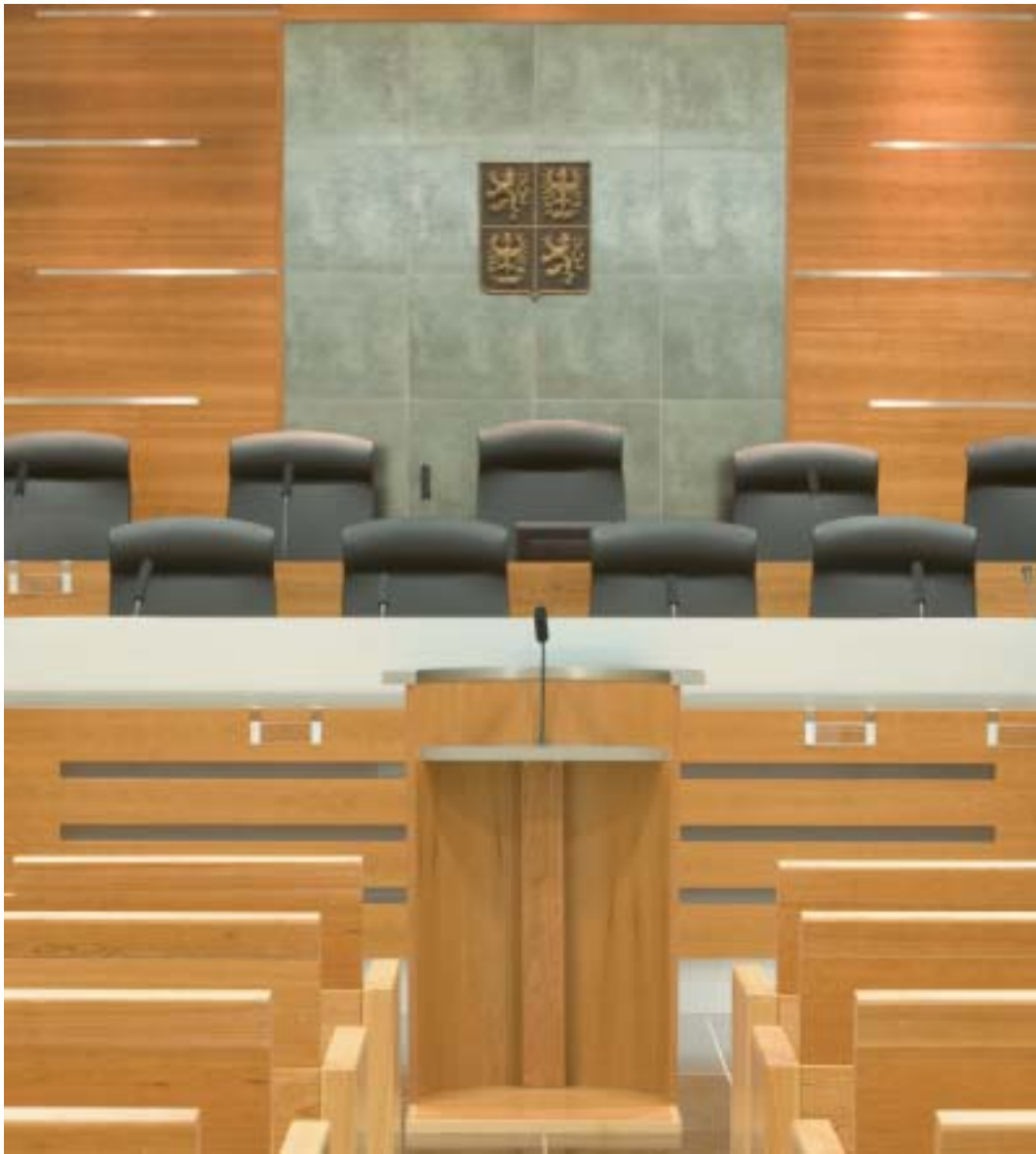

NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD
ZPRÁVA O ČINNOSTI
V LETECH 2003–2009

NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD

ZPRÁVA O ČINNOSTI
V LETECH 2003–2009

OBSAH

NĚKOLIK SLOV ÚVODEM	11
SPRÁVNÍ SOUDNICTVÍ V ČESKÝCH ZEMÍCH V DATECH	15
POSTAVENÍ NEJVYŠŠÍHO SPRÁVNÍHO SOUDU V SYSTÉMU SPRÁVNÍHO SOUDNICTVÍ	23
ORGANIZAČNÍ STRUKTURA A PERSONÁLNÍ OBSAZENÍ NEJVYŠŠÍHO SPRÁVNÍHO SOUDU	27
Soudci Nejvyššího správního soudu	33
Bývalí soudci Nejvyššího správního soudu	63
NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD JE ŽIVOU INSTITUCÍ	65
Vnitrostátní a mezinárodní spolupráce	67
Vztahy s Ústavním soudem	67
Vztahy s Nejvyšším soudem	70
Členství soudu v mezinárodních organizacích	70
Zahraniční kontakty	71

Poskytování informací	73
Tiskový mluvčí	73
Úřední deska	74
Webové stránky	75
Individuální žádosti o informace	75
Vzdělávání soudců a zaměstnanců	79
Semináře a školení v zahraničí	81
Hospodaření Nejvyššího správního soudu	86
Vnitřní život Nejvyššího správního soudu	87
ROZHODOVACÍ ČINNOST	91
Mimořádné opravné prostředky: kasační stížnost a obnova řízení	92
Řízení ve věcech voleb	93
Řízení ve věcech politických stran a politických hnutí	93
Řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části	94
Řízení o kompetenčních žalobách	94
Zajišťování jednoty rozhodování správních orgánů a správních soudů	95
Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu	95
Stanoviska kolegií a stanoviska pléna Nejvyššího správního soudu	97
Sbírka rozhodnutí Nejvyššího správního soudu	97
Judikatura NSS na webových stránkách soudu	99
Statistiky rozhodovací činnosti	100
Statistiky nápadu a výstupů, délka řízení	100
Ústavní stížnosti proti rozhodnutím Nejvyššího správního soudu	106

JUDIKATURA	111
Obecné otázky správního práva a správního soudnictví	113
Správní řízení	113
Správní trestání	117
Kompetenční spory	119
Řízení před správními soudy	122
Aplikace práva Evropské unie	128
Bezpečnost	131
Policie České republiky a obecní policie	131
Utajované informace (utajované skutečnosti)	132
Služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů	133
Finance	136
Daňové řízení	136
Daň z příjmů	138
Daň z přidané hodnoty	141
Spotřební daně	143
Daň z nemovitostí	144
Daň z převodu nemovitostí	145
Daň darovací	146
Cla a celní řízení	147
Státní kontrola	151
Zadávání veřejných zakázek	152
Veřejné rozpočty a dotace	153
Státní regulace	155
Rozhlasové a televizní vysílání	156
Ochrana hospodářské soutěže	157
Průmyslové vlastnictví	158
Ochrana spotřebitele	159

Obyvatelstvo	163
Státní občanství	163
Matriky	164
Evidence obyvatelstva	165
Cestovní doklady	167
Svoboda shromažďování a svoboda sdružovací	168
Rozhodnutí ve věcech volebních	174
Právo na informace	182
Školství	187
Náboženství a církve	190
Mezinárodní ochrana (azyl, doplňková ochrana)	193
Pobyt cizinců	199
Sociální věci, náprava křivd, sociální smír	200
Restituce a rehabilitace	200
Sociální zabezpečení	202
Zdravotní péče	206
Zaměstnanost	207
Životní prostředí, památková péče, regionální rozvoj	208
Právo na informace o životním prostředí	208
Právo účastnit se rozhodování o životním prostředí	209
Právo na přístup k soudu ve věcech ochrany životního prostředí	210
Ochrana přírody a krajiny	211
Ochrana dalších složek životního prostředí	212
Odpady	213
Územní plánování a stavební právo	215
Kultura	217

KÁRNÝ SOUD	219
Řízení o kárných žalobách proti soudcům, státním zástupcům a soudním exekutorům ...	220
Judikatura v kárných věcech	221
ZVLÁŠTNÍ SENÁT PRO ROZHODOVÁNÍ NĚKTERÝCH KOMPETENČNÍCH SPORŮ	225
Judikatura zvláštního senátu	229
KONTAKTNÍ ÚDAJE	235
Nejvyšší správní soud	236
Asociace státních rad a nejvyšších správních soudů Evropské unie	237
Mezinárodní asociace nejvyšších správních soudů	237

NĚKOLIK SLOV
ÚVODEM
ANEB NA CESTĚ...

Držíte v rukou druhou knihu o Nejvyšším správním soudu za dobu jeho existence od roku 2003. Ta první vznikla před čtyřmi roky při příležitosti přemístění soudu do nového sídla a byla dokumentem popisujícím první roky života nové instituce, období jejího budování, hledání tváře tohoto „tak trochu jiného soudu“.

Druhá etapa, délkou shodná, je časem postupné stabilizace soudu, jeho personálního doplnění soudci, dalšími asistenty, oddělením dokumentace a analytiky a plným zapojením do justičního systému České republiky i Evropské unie. Po téměř osmi letech existence předkládáme veřejnosti bilanci naší činnosti. Vedle představení soudu, jeho vnitřního uspořádání personálního a organizačního, popisu procesních nástrojů, je obsahovým těžištěm především přehled významných oblastí rozhodovací činnosti a výběr významné judikatury.

Soud jen nerostl. V posledním roce nás navždy opustili Václav Novotný, Marie Součková a Petr Příhoda, významní soudci a skvělé osobnosti, jejichž podíl na vytváření soudu je nesporný a nebude nikdy zapomenut. Čest jejich památce.

K myšlence vydání této publikace nás vedlo poznání, že výkon spravedlnosti musí být věcí veřejnou, a to nejen při rozhodování v jednotlivé konkrétní věci, ale i v chování každé veřejné instituce, soudu na prvním místě. Otevřenost k veřejnosti, kterou Nejvyšší správní soud zvolil při svém založení a kterou se snaží důsledně uplatňovat, bezesporu významně přispěla k získání důvěry společnosti ve fungování této instituce. Proto by také na tento počín mělo navázat v příštích letech pravidelné vydávání výročních zpráv bilancující rok předešlý.

Soudy bez důvěry nejsou ničím, nebo jen bezduchým represivním aparátem, byrokratickým soukolím připomínajícím Kafkův Zámek. Důvěra je zároveň hodnotou velmi křehkou, těžko se získává a snadno ztrácí. Pečovat o její udržení a zvyšování je proto úkolem trvalým. Nikoliv jen ústavním a zákonným vymezením své pravomoci a působnosti, nýbrž každodenní praktickou činností mohou soudy plnit svou roli strážce řádu a ochránce práv a nejlépe tak přispět k vytvoření skutečného panství práva a spravedlnosti jakožto základního předpokladu pro svobodný život.

Chci vyslovit přesvědčení, že Nejvyšší správní soud si tohoto úkolu je vědom a skromným dílem přispívá k jeho naplňování. Předkládaná publikace budiž toho svědectvím.

Brno září 2010

Josef Baxa

SPRÁVNÍ SOUDNICTVÍ V ČESKÝCH ZEMÍCH V DATECH

- 1867 Prosincovou ústavou byly položeny základy správního soudnictví v Předlitavsku jako soudnictví specializovaného, koncentrovaného a fungujícího na principu generální klauzule.
- 1875 Byl zřízen Správní soudní dvůr ve Vídni. Zároveň byl přijat procesní předpis upravující řízení před ním (zákon č. 36/1876 ř. z., tzv. „říjnový zákon“), s výčtem kompetenčních výluk na principu ochrany subjektivních práv jednotlivce. Soudní kontrola se omezila jen na zákonnost správního aktu.
- 1876 Faktický vznik Správního soudního dvora a jeho první veřejné zasedání.
- 1918 Československá republika převzala instituci Nejvyššího správního soudu (zákonem č. 3/1918 Sb. z. a n., o nejvyšším správním soudě a o řešení kompetenčních konfliktů, známý také jako „listopadový zákon“) a říjnový zákon. Prvním prezidentem

Pohled na Lažanského náměstí od bývalého Německého domu (v parku socha císaře Josefa II.)

Nejvyššího správního soudu se stal Ferdinand Pantůček, druhým prezidentem Emil Hácha. Skutečnost, že nevznikly nižší stupně správního soudnictví předpokládané Ústavou, způsobila neúměrné zatížení Nejvyššího správního soudu. Řízení se postupně protahovalo až na několik let, nepomohlo ani zvyšování počtu soudců.

20. a 30. léta Nejvyšší správní soud se stal pracovištěm evropské úrovně. Jeho činnost je dostatečně zřejmá ze sbírek jeho rozhodnutí. Největšího významu dosáhla oficiální sbírka nálezů Nejvyššího správního soudu, známá podle svého uspořadatele jako „Bohuslavova sbírka“. V ní bylo od roku 1918 do roku 1948 publikováno několik desítek tisíc nálezů, z nichž tisíce jsou dodnes aktuální.
- 1937 Ve snaze urychlit řízení a snížit značné množství nedodělků byla přijata velká novela říjnového zákona (zákon č. 164/1937 Sb. z. a n.).
- 1939–1945 Období protektorátu. Na území Slovenského štátu působil samostatný Nejvyšší správní soud.
- 1945 Po skončení II. světové války Nejvyšší správní soud nemohl svou činnost obnovit v plném rozsahu. Soud nebyl dostatečně obsazen, ke jmenování nových soudců nedocházelo. Rozdělení kompetencí mezi českým a slovenským soudem zůstalo až do roku 1949 nejasné, definitivně bylo vyřešeno účelovým přenesením sídla soudu do Bratislavy (zákonem č. 166/1949 Sb.).

*Lažanského
náměstí
s vyústěním
Solniční
ulice
(kolem
roku 1900)*

- 1948 Záhy po Únoru 1948 bylo politicky rozhodnuto o zániku Nejvyššího správního soudu. Soudní kontrola veřejné správy a poskytování ochrany veřejným subjektivním právům občanů zajišťované soudem nezávislým na totalitní moci neměla v novém režimu místo. Po tvrdých personálních čistkách v únoru 1948 a po penzionování „prvorepublikových“ soudců v červnu 1948 se pražský soud stal prakticky nefunkčním.
- 1952 Došlo k likvidaci správního soudnictví na úrovni ústavního zákona (č. 64/1952 Sb.), který „tichou cestou“ vypustil ustanovení o správním soudu. Generální derogací byly zrušeny rovněž „všechny předpisy o správním soudu“ (zákonem č. 65/1952 Sb.). Jediným pozůstatkem veřejnoprávního soudnictví tak zůstalo soudnictví pojišťovací (pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří), které však v obecném povědomí postupně začalo být nazíráno jako zvláštní typ soudnictví ve věcech civilních.
- 1991 Renesance československého správního soudnictví díky novému ústavnímu základu v čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (ústavní zákon č. 23/1991 Sb. a novela občanského soudního řádu č. 519/1991 Sb.).
- 1992–2002 Soudní přezkoumání rozhodnutí orgánů veřejné správy se dělo podle zvláštních ustanovení občanského soudního řádu v soustavě obecných soudů, zejména krajských soudů a nejvyšších soudů republik (od roku 1993 vrchních soudů).

*Pohled do
Joštovy
třídy*

- 1993 Ústava České republiky (čl. 91) obnovila Nejvyšší správní soud, který měl tvořit druhý vrchol soudní soustavy. K jeho skutečnému zřízení však došlo teprve po deseti letech.
- 2001 Ústavní soud, který ve svých nálezech od poloviny devadesátých let opakovaně upozorňoval na deficity právní úpravy, s účinností od 1. 1. 2003 zrušil celou pátou část občanského soudního řádu, která doposud upravovala správní soudnictví (nález č. 276/2001 Sb.).
- 2002 Parlament přijal zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, jakož i další doprovodné zákony. Po padesáti letech od likvidace pozůstatků Nejvyššího správního soudu tak byla obnovena činnost této instituce.
- * * *
1. 1. 2003 Vznik novodobého Nejvyššího správního soudu (NSS).
2. 1. 2003 Předsedou NSS byl jmenován Josef Baxa, místopředsedou Michal Mazanec. Na soud kromě nich přišlo ještě dalších jedenáct soudců.
- Únor 2003 Vznik soudcovské rady pod vedením Miluše Doškové. Soud tvořilo 17 soudců.
- Jaro 2003 Soudci si vybrali své asistenty, vesměs mladé absolventy fakult na počátku profesní dráhy. Soud měl 23 soudců pocházejících i z akademických kruhů a z řad vysoce postavených úředníků státní správy.
8. 9. 2003 Plénum NSS na svém historicky prvním zasedání v refektáři Penzionu Na octárně v Kroměříži projednalo Jednací řád NSS.
- Podzim 2003 Ustavena redakční rada *Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu* a oddělení evidence judikatury. Redakční rada si vytyčila cíl, aby publikovaná judikatura soudu byla aktuální, srozumitelná, odvážná a dynamická a aby odpovídala na otázky, s nimiž se účastníci na správní soudy obracejí.
3. 10. 2003 Zahájen provoz webových stránek soudu (www.nssoud.cz).
4. 12. 2003 Vyšlo první číslo *Sbírky rozhodnutí NSS*.

Obálka prvního čísla Sbírky

1. 5. 2004 Senáty NSS byly rozhodnutím pléna ze dne 29. 4. 2004 rozděleny do dvou kolegií podle převažující věcné náplně činnosti. Předsedy kolegií se stali Václav Novotný (pro finančně-správní kolegium) a Marie Součková (pro sociálně-správní kolegium). Vznikl rozšířený senát, jehož zřízení si vyžádal nárůst judikatorní činnosti, a tím i rizika odlišných právních názorů a nejednotnosti judikatury. Reakcí na vstup České republiky do Evropské unie bylo v téže době zřízení oddělení evropského práva.
- 2004 Období relativní stabilizace soudu. Na NSS byli povoláváni vybraní soudci správních úseků krajských soudů na krátkodobé, zpravidla půlroční, stáže. Jejich působení přineslo soudu mj. tolik potřebný pohled „zvenčí a zdola“, soudcům samotným pak zkušenosti z rozhodování o kasačních stížnostech. Někteří z nich zůstali natrvalo, soud tak i díky nim dosáhl počtu 26 soudců.
13. 10. 2005 Novelou zákona o azylu (č. 350/2005 Sb.) byl zaveden institut nepřijatelnosti kasačních stížností u azylových věcí jako výraz snahy o budoucí redefinování role NSS.
1. 9. 2006 Soud se přestěhoval z provizorního pronájmu v Masarykově ulici 31 v Brně (Pozemstav, a. s.) do nově zrekonstruovaného komplexu tří budov na Moravském náměstí 6 (bývalé sídlo Okresního úřadu Brno-venkov a dalších četných institucí a podnikatelských subjektů).
2. 10. 2006 Nejvyššímu správnímu soudu jako „příteli svobody informací a otevřenosti veřejné správy“ byla udělena cena „Otevřeno“ za přehledné zveřejňování plných znění všech svých rozsudků na webových stránkách se solidní možností vyhledávání potřebných informací.
- Leden 2007 Začátkem roku se personál soudu rozšířil o druhé asistenty soudců. Úměrně tomu se snížil systemizovaný stav soudců na 34 osob (deset senátů; ke konci roku 2008 jich pracovalo devět).
1. 3. 2007 Vznik oddělení dokumentace a analytiky, které poskytuje odborné zázemí při evidenci judikatury, vydávání *Sbírky rozhodnutí NSS* a při řešení případů se zahraničním prvkem.
5. 5. 2008 Nejvyšší správní soud položil svou první předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropských společenství (C-233/08).
1. 10. 2008 Nejvyšší správní soud se stal kárným soudem pro všechny české soudce a státní zástupce (na základě zákona č. 314/2008 Sb.).

26. 6. 2009 Nejvyšší správní soud se stává kárným soudem pro všechny exekutory (na základě zákona č. 183/2009 Sb.).
30. 6. 2009 Nejvyšší správní soud na svých internetových stránkách zpřístupnil kromě pravomocných rozhodnutí i informace o skončených i neskončených řízeních.
31. 12. 2009 Na konci období, za které je tato zpráva vyhotovována, soud tvořilo 29 soudců, 56 asistentů soudců, 6 odborných poradců a 64 dalších zaměstnanců.

POSTAVENÍ NEJVYŠŠÍHO SPRÁVNÍHO SOUDU V SYSTÉMU SPRÁVNÍHO SOUDNICTVÍ

Soustavu soudů ve správním soudnictví tvoří od 1. 1. 2003 jednak krajské soudy, u nichž je ovšem správní soudnictví od jejich dalších pravomocí odděleno pouze ve vnitřní organizaci příslušného soudu, a jednak Nejvyšší správní soud, který je vrcholným soudním orgánem specializovaným výlučně pro oblast správního soudnictví.

Nestanoví-li zákon jinak, jsou ve správním soudnictví v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy, které rozhodují ve specializovaných senátech, složených z předsedy a dvou soudců, nebo specializovanými samosoudci.

Nejvyšší správní soud, jako soud především kasační, dbá v rámci své činnosti o zákonnost a jednotu rozhodování krajských soudů a správních orgánů tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech směřujících proti pravomocným rozhodnutím krajských soudů ve správním soudnictví, jimiž se stěžovatelé domáhají zrušení těchto napadených rozhodnutí. Ochrana proti nezákonným rozhodnutím správního orgánu byla dále nově doplněna o ochranu před jeho nečinností a před jeho nezákonnými zásahy. Nově byla na Nejvyšší správní soud přenesena pravomoc rozhodovat o kárném stíhání soudců, státních zástupců a exekutorů. Nejvyšší správní soud rozhoduje v senátech tříčlenných, pětičlenných, šestičlenných, sedmičlenných a devítičlenných. Některá jednoduchá procesní rozhodnutí může činit i předseda senátu.

Všichni soudci tvoří plénum, které na návrh předsedy rozhoduje o počtu kolegií soudu. V současné době jsou u NSS vytvořena dvě kolegia, a to kolegium finančně-správní a kolegium sociálně-správní. Jejich název je zvolen podle převažující náplně jejich činnosti, která se v prvním případě týká finančního práva a ve druhém případě sociální ochrany. K těmto profilujícím agendám se svěřují do působnosti každého kolegia i agendy, které sice *stricto sensu* nelze zařadit k finančnímu právu či sociální ochraně, avšak jsou jim podobné či s nimi souvisejí.

Předsedu a místopředsedu soudu, kteří vykonávají státní správu tohoto soudu, jmenuje a odvolává z řad soudců NSS prezident republiky; k platnosti rozhodnutí prezidenta republiky je třeba podpisu předsedy vlády nebo jím pověřeného člena vlády. Předsedy senátů a kolegií NSS

jmenuje předseda tohoto soudu. Ke kandidátům na jmenování do funkce předsedy kolegia nebo senátu se vyjadřuje Soudcovská rada.

K zajištění jednoty rozhodování soudů NSS vydává *Sbírku rozhodnutí NSS* (o ní je blíže pojednáno v dalším textu), ve které se po projednání v plénu uveřejňují vybraná rozhodnutí NSS, rozhodnutí krajských soudů ve správním soudnictví a dva mimoprocesní prostředky k zajištění jednoty a zákonnosti rozhodování správních orgánů a soudů ve správním soudnictví: stanoviska zaujímaná kolegií či plénem a zásadní usnesení přijímaná rozšířeným senátem v oblasti rozhodování správních orgánů.

V oblasti správního práva přichází často v úvahu použití práva Evropské unie. Rozhoduje-li NSS o právní otázce, na níž se vztahuje právo Evropské unie, a vyvstanou-li pochybnosti o platnosti či výkladu práva Evropské unie, soud předkládá takovou věc Soudnímu dvoru Evropské unie s žádostí, aby o takovéto otázce rozhodl. Počet žádostí předkládaných NSS Soudnímu dvoru Evropské unie vykazuje v průběhu času vzrůstající tendenci.

ORGANIZAČNÍ STRUKTURA A PERSONÁLNÍ OBSAZENÍ NEJVYŠŠÍHO SPRÁVNÍHO SOUDU

V čele Nejvyššího správního soudu stojí předseda, který má k dispozici kancelář předsedy soudu, a místopředseda. Jednotlivými složkami soudu pak jsou úsek výkonu soudnictví, úsek správy soudu, personální oddělení a oddělení dokumentace a analytiky.

Předseda soudu je především soudcem, který se aktivně podílí na rozhodování soudních sporů přidělených prvnímu senátu NSS, senátu ve věcech volebních a politických stran a jako předseda rozšířeného senátu. Reprezentuje rovněž soud navenek a z titulu své funkce pečuje o zajištění nezávislosti soudní moci v České republice. Dále vykonává státní správu soudu tím, že jmenuje předsedy kolegií a předsedy senátů, asistenty soudců. Vydává jednací řád a rozvrh práce jakož i organizační řád, kancelářský řád a jiné vnitřní předpisy. Dále vykonává pravomoc kárného žalobce. Předseda soudu se podílí na zajišťování jednoty a zákonnosti rozhodování tím, že může navrhnout plénu zaujetí stanoviska, svolává a vede zasedání pléna a řídí vydávání Sbírkou rozhodnutí NSS. Předseda Nejvyššího správního soudu rovněž vykonává státní správu zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Místopředseda soudu zastupuje předsedu v době jeho nepřítomnosti. Vykonává státní správu soudu ve všech záležitostech kromě těch, které svěřuje zákon výlučně předsedovi soudu nebo které si k rozhodování předseda soudu vyhradil. V oblasti výkonu státní správy soudu řídí místopředseda činnost ředitele správy, ukládá mu závazné pokyny a kontroluje jejich plnění. Místopředseda soudu působí i jako soudce na úseku výkonu soudnictví. Funkci místopředsedy soudu od roku 2003 zastává Michal Mazanec.

Úsek výkonu soudnictví se skládá ze soudců, z asistentů soudců a soudních kanceláří zařazených do devíti soudních oddělení, a dále z podatelny a spisovny. Podrobnosti organizace výkonu soudnictví stanoví rozvrh práce. Dne 29. 4. 2004 **plénum Nejvyššího správního soudu**, jež tvoří všichni soudci Nejvyššího správního soudu a soudci dočasně přidělení k Nejvyššímu správnímu soudu, rozhodlo o zřízení finančně-správního a sociálně-správního kolegia, a to s účinností od 1. 5. 2004. **Finančně-správní kolegium** bylo složeno z pěti senátů, od roku 2007 ze šesti

Plénum Nejvyššího správního soudu

senátů. Jeho předsedou byl ustanoven Václav Novotný, který však v roce 2008 rezignoval; zastupováním předsedy kolegia byl pověřen Petr Příhoda, který zemřel v březnu 2010. V současné době je předsedkyní kolegia Marie Žišková. Kolegium rozhoduje o kasačních stížnostech ve věcech daní a poplatků, cel, účetnictví, ochrany zahraničních investic, cen, cenných papírů, kolektivního investování, penzijních fondů a penzijního připojištění, pojišťovnictví, ochrany hospodářské soutěže a veřejných zakázek, puncovníctví, loterií a jiných podobných her. **Sociálně-správní kolegium** je složeno ze tří senátů a jeho předsedkyní byla jmenována Marie Součková, která v roce 2009 po těžké nemoci zesnula. Předsedkyní kolegia je v současnosti Marie Turková. Toto kolegium rozhoduje zejména ve věcech důchodového pojištění, odškodnění jednorázovými peněžními částkami, nemocenského pojištění, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, dále ve věcech zdravotního pojištění, zdravotnictví a hygieny, sociální pomoci, státní sociální podpory, sociálně-právní ochrany dětí, zaměstnanosti, bezpečnosti práce, jakož i zájmových a profesních samospráv a služebních poměrů. Mimo kolegia vyvíjejí svou činnost **kárné senáty** v počtu tří od roku 2008 (dva pro soudce a jeden pro státní zástupce) a pěti od roku 2009 (přibýly dva pro exekutory). O kárné pravomoci Nejvyššího správního soudu je pojednáno níže. Zbývající agenda se podle rozvrhu práce přiděluje jednotlivým soudcům podle pořadí bez ohledu na specializaci.

Úsek správy soudu zabezpečuje správu majetku, péči o informační a komunikační technologie, autoprovoz, správu rozpočtu, účetnictví soudu a provoz knihovny soudu. Ředitelkou správy byla ke konci referovaného období Naděžda Pokorná.

Personální oddělení zajišťuje výběr uchazečů o zaměstnání a organizuje konkurzy pro výběr vedoucích zaměstnanců. Zabezpečuje činnosti spojené se jmenováním, odvoláváním a platovými záležitostmi zaměstnanců a personální záležitosti soudců. Kromě toho zabezpečuje další vzdělávání zaměstnanců a plní i některé koncepční úkoly, například navrhuje koncepci platové politiky soudu a vypracovává návrh rozpočtu mzdových prostředků a kontroluje jeho plnění. Personální oddělení vede Blanka Nováková.

Oddělení dokumentace a analytiky. S ohledem na obsáhlou judikatorní činnost a nutnost evidovat právní názory vyslovené soudem bylo v roce 2003 vytvořeno oddělení evidence judikatury, které spravovalo databázi judikatury a významnou měrou se podílelo na vydávání *Sbírky rozhodnutí NSS*. V květnu 2004 vzniklo oddělení evropského práva, které poskytovalo vnitřní poradenství při uplatňování evropského, mezinárodního a srovnávacího práva, zejména vyhledávání relevantní literatury a judikatury. V březnu 2007 se obě oddělení i náplň jejich práce sloučila do

oddělení dokumentace a analytiky, jehož vedoucím byl na konci roku 2009 Aleš Roztočil. Oddělení se mimo uvedenou činnost dále podílí na zabezpečování zahraniční spolupráce, spolupracuje při přípravě školení a seminářů, sleduje a analyzuje judikaturu správních soudů a informuje o vývoji domácího, zahraničního a evropského práva a judikatury.

Kancelář předsedy soudu zajišťuje informování veřejnosti a komunikaci soudu s třetími osobami, plní některé bezpečnostní úkoly, v oblasti své působnosti zajišťuje informování zaměstnanců soudu, organizačně zajišťuje agendu zahraničních cest a vykonává administrativní činnosti pro předsedu soudu, místopředsedu soudu a předsedy kolegií. Funkci vedoucí kanceláře předsedy soudu k 31. 12. 2009 zastávala Renáta Balíková.

Další podrobnosti k činnostem jednotlivých oddělení soudu stanoví organizační řád NSS, který je dostupný také na webových stránkách soudu.

Počet soudců a zaměstnanců za rok, z toho:	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
– soudců	22	21	24	26	28	30	29
– dočasně přidělených soudců	–	6	7	3	4	2	1
– asistentů soudců	23	21	26	30	52	56	56
– odborných poradců	–	1	1	4	4	6	6
– dalších zaměstnanců	42	45	50	54	57	58	64

Tabulka č. 1 Počet soudců zahrnuje všechny soudce přidělené k Nejvyššímu správnímu soudu kdykoli v průběhu roku. Počet asistentů soudců, odborných poradců a dalších zaměstnanců zahrnuje pouze stav k 31. 12. běžného roku.

SOUDCI NEJVYŠŠÍHO SPRÁVNÍHO SOUDU

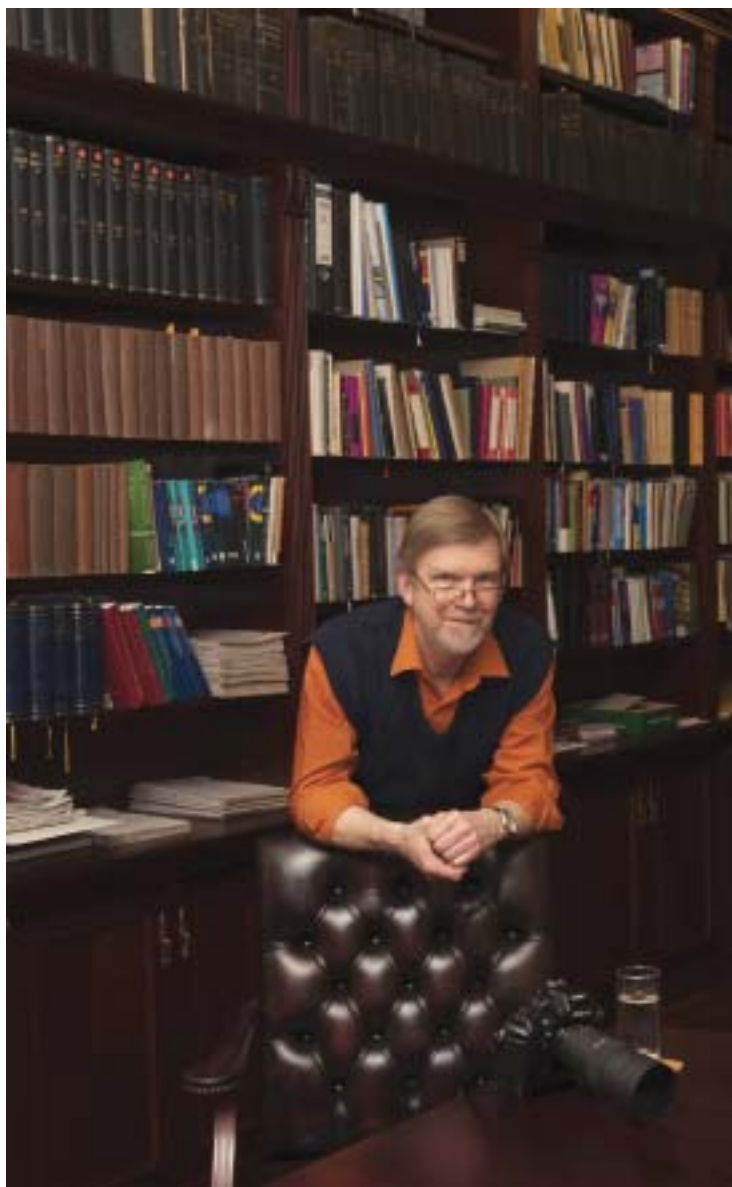
JUDr. Josef Baxa (* 1959), předseda soudu

Soudcem je od roku 1984.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V roce 1984 se stal trestním soudcem okresního, později pak Krajského soudu v Plzni a na jaře 1990 se stal i jeho místopředsedou. V devadesátých letech minulého století se podílel na založení Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. Dodnes zde přednáší trestní právo. V roce 1998 se stal prvním náměstkem ministra spravedlnosti a byl jím až do roku 2002 – pracoval postupně pro Otakara Motejla, Jaroslava Bureše i Pavla Rychetského. Účastnil se příprav a prosazení velké novely trestního řádu i tvorby nového institucionálního a procesního rámce správního soudnictví. V lednu 2003 jej prezident republiky Václav Havel jmenoval předsedou Nejvyššího správního soudu, jímž je dodnes. Je také předsedou rozšířeného senátu a redakční rady Sbírký rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. V publikační činnosti se věnuje zejména procesním úpravám. Ve svých četných veřejných vystoupeních se zaměřuje na kritickou analýzu fungování soudnictví a jeho možné reformy.

JUDr. Michal Mazanec (* 1951),
místopředseda soudu

Soudcem je od roku 1992. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Před jmenováním soudcem vykonával funkci prokurátora na netrestním úseku všeobecného a občansko-soudního dozoru. Od roku 1990 působil jako ředitel právního a legislativního odboru Ministerstva kultury České republiky. V roce 1992 byl jmenován soudcem Nejvyššího soudu České republiky na úseku správního soudnictví, v roce 1993 se stal soudcem Vrchního soudu v Praze. Od téhož roku pořádal v té době jedinou českou sbírku soudních rozhodnutí ve věcech správního soudnictví (tzv. „červená sbírka“). V letech 1990 až 1998 byl členem komise pro správní právo Legislativní rady vlády České republiky, poté, do roku 2002, působil jako člen této rady. V letech 2000 až 2001 připravil ve spolupráci s Marií Žiškovou a dalšími soudci dnešního Nejvyššího správního soudu institucionální, kompetenční a procesní úpravu reformy správního soudnictví, včetně osnovy soudního řádu správního a doprovodných zákonů. V roce 2003 byl jmenován místopředsedou Nejvyššího správního soudu.

JUDr. Marie Žišková (* 1951),
předsedkyně finančně-správního kolegia

Soudkyně je od roku 1975.

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V letech 1975 až 1977 působila jako soudkyně na Okresním soudu v Jičíně ve funkci předsedkyně senátu v občansko-právní agendě, poté až do roku 2000 na Ministerstvu spravedlnosti, kde se nejprve věnovala dohledové činnosti a následně legislativě ve funkci vedoucí oddělení občansko-právní legislativy. Vykonávala též funkci tajemníka pracovní komise Legislativní rady vlády České republiky pro právo občanské. V souvislosti s přípravou reformy správního soudnictví se podílela v letech 2000 až 2001 spolu s JUDr. Michalem Mazancem a dnešními soudci Nejvyššího správního soudu na vypracování institucionální, kompetenční a procesní úpravy správního soudnictví, včetně osnovy soudního řádu správního a doprovodných zákonů. V letech 2000 až 2002 pracovala jako soudkyně Vrchního soudu v Praze. Soudkyně Nejvyššího správního soudu se stala v roce 2003 a působí zde ve funkci předsedkyně senátu a předsedkyně finančně-správního kolegia. Věnuje se také publikační činnosti.

JUDr. Marie Turková (* 1954),
předsedkyně sociálně-správního kolegia

Soudkyně je od roku 1979.

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnešní Masarykova univerzita). V roce 1979 byla zvolena soudkyní Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou. V letech 1982 až 1987 působila na Okresním soudu ve Svitavách, přičemž v průběhu let 1983 až 1987 byla několikrát dočasně přidělena k dalším okresním soudům ve východních Čechách. V roce 1987 byla zvolena soudkyní Krajského soudu v Hradci Králové, kde působila do svého zvolení ke Krajskému soudu v Brně v roce 1988. V období let 1994 a 1995 působila také u Vrchního soudu v Praze, kam byla dočasně přidělena. V roce 1996 byla jmenována soudkyní Vrchního soudu v Olomouci, kde setrvala až do roku 2002. V tomto roce byla přeložena k výkonu funkce k Nejvyššímu správnímu soudu. Zde působí jako předsedkyně sociálně-správního kolegia, předsedkyně senátu a předsedkyně kárného senátu.

JUDr. Miluše Došková (*1953),
předsedkyně soudcovské rady

Soudkyně je od roku 1994.

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Původně působila jako prokurátorka na okresní, později na krajské prokuratuře. V roce 1994 byla jmenována soudkyní Krajského soudu v Ústí nad Labem, kde působila do roku 2002, kdy se stala soudkyní Vrchního soudu v Praze. Soudkyní Nejvyššího správního soudu je od jeho založení v roce 2003 a od tohoto roku působí rovněž jako předsedkyně senátu. Je také předsedkyní soudcovské rady Nejvyššího správního soudu a členkou Rady Justiční akademie.

JUDr. Jakub Camrda, Ph.D., LL.M. (* 1973), soudce

Soudcem je od roku 2006.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2000 působil jako ředitel odboru evropské integrace Ministerstva spravedlnosti, kde se v roce 2003 stal náměstkem ministra spravedlnosti. Od listopadu 2004 působil při Legislativní radě vlády České republiky. Soudcem byl jmenován v únoru 2006 a byl přidělen ke správnímu úseku Městského soudu v Praze. V roce 2007 byl dočasně přidělen k Nejvyššímu správnímu soudu. Od prosince téhož roku zde působí jako stálý soudce.

JUDr. Eliška Cihlářová (* 1950),
předsedkyně senátu

Soudkyně je od roku 1975. Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnešní Masarykova univerzita). Po jmenování soudkyně působila do roku 1980 na Okresním soudu v Novém Jičíně a v Přerově. Poté do roku 1985 pracovala na právním oddělení Krajského výboru spotřebních družstev v Ostravě a v letech 1985 až 1991 na právním oddělení Krajského ústavu národního zdraví v Ostravě. Po návratu do justice v roce 1991 vykonávala funkci soudce v odvolacím senátu občanskoprávního úseku Krajského soudu v Ostravě a po vzniku správního soudnictví byla do roku 2002 předsedkyně senátu Krajského soudu v Ostravě. V roce 2003 byla přidělena k Nejvyššímu správnímu soudu a zastává zde funkci předsedkyně senátu.

Mgr. et Bc. et Ing.
Radovan Havelec (*1970), soudce

Soudcem je od roku 1996. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, Vysokou školu ekonomickou v Praze, obor Management veřejného sektoru, a Slezskou univerzitu v Opavě, obor Veřejná správa a regionální politika. V roce 1996 byl jmenován soudcem Okresního soudu v Hodoníně, kde působil až do roku 1997; v průběhu tohoto období byl také dočasně přidělen k Okresnímu soudu v Břeclavi. Poté působil na správním úseku Krajského soudu v Brně. V roce 2007 byl dočasně přidělen k Nejvyššímu správnímu soudu a v následujícím roce se stal jeho stálým soudcem.

Mgr. David Hipšr (*1974), soudce

Soudcem je od roku 2001.

Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. V letech 1998 až 2001 byl justičním čekatelem na Městském soudu v Praze. Po jmenování soudcem působil jako předseda senátu na Obvodním soudu pro Prahu 1 na úseku občanskoprávním a od roku 2003 do roku 2009 opět na Městském soudu v Praze, kde vykonával funkci soudce agendy správního soudnictví. Během svého působení na Městském soudu v Praze byl v období od 1. ledna 2007 do 30. června 2007 dočasně přidělen k Nejvyššímu správnímu soudu. Od ledna 2010 je jeho stálým soudcem.

JUDr. Bohuslav Hnízdl (*1943), předseda senátu

Soudcem je od roku 1969.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V roce 1969 byl jmenován soudcem Okresního soudu v Lounech. Poté působil jako soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem, od roku 1987 vykonával funkci předsedy senátu občanskoprávního, a to až do svého přeložení k Vrchnímu soudu v Praze v roce 1993. Na Vrchním soudu v Praze se věnoval jako soudce agendě správního soudnictví ve správním kolegiu, od roku 2000 působil jako předseda senátu. Byl též členem kárného senátu. Soudcem Nejvyššího správního soudu je od roku 2003 a vykonává zde funkci předsedy senátu.

JUDr. Jaroslav Hubáček (* 1946), předseda senátu

Soudcem je od roku 1994.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 1976 vykonával funkci prokurátora na Krajské prokuratuře v Praze a od roku 1978 funkci okresního prokurátora pro Prahu-východ, kde pracoval až do roku 1988. V následujících letech působil až do roku 1994 ve funkci staršího prokurátora na Generální prokuratuře v Praze. V roce 1994 byl jmenován soudcem a přidělen nejprve k Obvodnímu soudu pro Prahu 4 a posléze k Městskému soudu v Praze. U Městského soudu rozhodoval až do roku 2005. Od ledna 2006 je soudcem Nejvyššího správního soudu. Vykonává také funkci předsedy senátu.

JUDr. Milan Kamlach (*1944),
soudce

Soudcem je od roku 2003.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 1971 působil jako advokát Krajského sdružení advokátů v Českých Budějovicích, v roce 1978 nastoupil na Ministerstvo spravedlnosti, kde byl činný až do roku 2001. Od roku 1990 byl na tomto ministerstvu ředitelem legislativního odboru. V roce 2001 se stal vedoucím legislativního a publikačního odboru České advokátní komory. Soudcem Nejvyššího správního soudu je od roku 2003.

JUDr. Lenka Kaniová (* 1956), předsedkyně senátu

Soudkyně je od roku 2003.

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnešní Masarykova univerzita). Od roku 1982 působila jako právnička na Městském, později na Okresním úřadu národního zdraví Brno-venkov. V letech 1990 až 2001 byla zaměstnána v daňové správě, nejprve jako pracovnice oddělení daně z příjmů fyzických osob, poté jako metodička pro tuto daň. V roce 2001 nastoupila na Ústavní soud jako odborná poradkyně pro daňové právo. Od roku 2003 je soudkyně a předsedkyně senátu Nejvyššího správního soudu. Působí rovněž jako externí vyučující na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně.

Doc. JUDr. Zdeněk Kühn, Ph.D., LL.M., S.J.D. (*1973),
soudce

Soudcem je od roku 2008.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a University of Michigan Law School, Ann Arbor v USA, kde jako první z České republiky získal titul doktora právních věd. V letech 1997 až 2001 pracoval v advokátní kanceláři jako advokátní koncipient. Od roku 2000 působil jako odborný asistent a v roce 2006 se stal docentem na katedře teorie práva a právních učení Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, kde dosud působí jako pedagog. Od roku 2004 byl tři roky asistentem soudce na Ústavním soudu, podílel se rovněž na činnosti Legislativní rady vlády České republiky. V roce 2008 byl jmenován soudcem a přidělen k Nejvyššímu správnímu soudu. Je autorem několika monografií a desítek článků publikovaných u nás i v zahraničí.

JUDr. Radan Malík (*1959), předseda senátu

Soudcem je od roku 1990.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnešní Masarykova univerzita). V letech 1982 až 1990 působil jako právník právního oddělení Městského ústavu národního zdraví v Brně. V roce 1990 byl jmenován soudcem a přidělen k Městskému soudu v Brně, kde zastával funkci předsedy senátu. Od 1. ledna 1992 byl jmenován předsedou senátu Krajského soudu v Brně, kde působil až do roku 2003. Soudcem Nejvyššího správního soudu je od dubna 2003 a zastává zde funkci předsedy senátu.

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
(* 1960), předsedkyně senátu

Soudkyní je od roku 2003.

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnešní Masarykova univerzita). Působila v daňové správě, nejdříve v letech 1983 až 1995 jako odborná referentka na Krajské finanční správě, poté pět let jako metodička daňového oddělení na Finančním ředitelství v Brně. Na tomto ředitelství dále pracovala v letech 2000 až 2003 jako vedoucí oddělení daně z příjmů fyzických osob. V roce 2003 byla jmenována soudkyní a přidělena k Nejvyššímu správnímu soudu. Zde v současné době zastává funkci předsedkyně senátu finančně-správního kolegia a předsedkyně kárného senátu. Věnuje se také pedagogické činnosti.

JUDr. Dagmar Nygrínová (* 1947), předsedkyně senátu

Soudkyní je od roku 1971.

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V roce 1971 byla jmenována soudkyní Okresního soudu v Chomutově a setrvala zde až do roku 1978. V letech 1978 až 1992 působila u Krajského soudu v Ústí nad Labem, od roku 1987 ve funkci předsedkyně senátu občanskoprávní agendy. V roce 1993 byla jmenována soudkyní Vrchního soudu v Praze. Zde zůstala ve funkci předsedkyně senátu na úseku správního soudnictví až do roku 2002. Poté se stala soudkyní a předsedkyní senátu Nejvyššího správního soudu. Věnuje se pedagogické činnosti se zaměřením na výuku justiční čekatelů a vyšších soudních úředníků.

JUDr. Jiří Palla (*1973), soudce

Soudcem je od roku 2000.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V letech 1996 až 1997 pracoval v legislativním odboru Kanceláře Poslanecké sněmovny. Od roku 1997 byl justičním čekatelem na Krajském soudu v Ústí nad Labem. Po jeho jmenování soudcem v roce 2000 působil jako soudce Okresního soudu v Lounech a v roce 2001 byl přeložen k výkonu soudnictví na Krajský soud v Ústí nad Labem. Zprvu vykonával funkci soudce trestního odvolacího úseku, poté působil jako soudce agendy správního soudnictví. Od října 2008 do prosince roku 2009 byl dočasně přidělen k Nejvyššímu správnímu soudu. Od ledna následujícího roku je jeho stálým soudcem.

JUDr. Jan M. Passer, Ph.D., LL.M.
(* 1974), předseda senátu

Soudcem je od roku 2001.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V letech 2001 až 2005 byl soudcem Obvodního soudu pro Prahu 2. Od září 2004 do srpna 2005 byl dočasně přidělen k Nejvyššímu správnímu soudu. Jeho stálým soudcem se stal v září roku 2005. V letech 2001 až 2003 působil jako externí přednášející Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, v současnosti je externím přednášejícím na Právnické fakultě Masarykovy univerzity a Justiční akademie, vše v oblasti práva Evropské unie. Absolvoval řadu dlouhodobých pracovních a studijních pobytů v zahraničí. Nejvyšší správní soud reprezentuje v *EU Forum of Judges for the Environment* a patří také mezi zakládající členy České společnosti pro evropské a srovnávací právo. Je autorem několika článků a odborné publikace.

JUDr. Barbara Pořízková (* 1968),
soudkyně

Soudkyní je od roku 2006. Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnešní Masarykova univerzita). V letech 1993 až 2001 pracovala jako právnička na oddělení nepřímých daní Finančního ředitelství v Brně. Od roku 2001 se v mezinárodní poradenské společnosti PricewaterhouseCoopers specializovala na daňové spory. V roce 2006 byla jmenována soudkyní a přidělena k Nejvyššímu správnímu soudu. Je také autorkou odborných publikací se zaměřením na daňovou problematiku.

Prof. JUDr. Petr Průcha, CSc. (* 1949), předseda senátu

Soudcem je od roku 2003.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnešní Masarykova univerzita). Na stejné fakultě v letech 1976 až 2003 vyučoval správní právo, od roku 1990 zastával pozici vedoucího katedry správní vědy, správního práva a finančního práva této fakulty a současně byl také členem její vědecké rady. Dodnes na této fakultě působí jako pedagog. V devadesátých letech byl také členem Legislativní rady vlády České republiky. Soudcem Nejvyššího správního soudu je od července roku 2003 a zastává zde funkci předsedy senátu. Z jeho rozsáhlé publikační činnosti je patrné, že náleží k významným představitelům oboru správního práva a správní vědy.

JUDr. Petr Příhoda (* 1942, † 2010),
předseda senátu

Soudcem byl od roku 1994.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V letech 1965 až 1990 byl prokurátorem Městské prokuratury v Praze. V letech 1990 až 1994 pracoval jako ředitel legislativního odboru na Ministerstvu vnitra. Soudcem se stal v roce 1994, kdy byl přidělen ke Krajskému soudu v Praze. Po ročním výkonu funkce soudce byl přeložen k Vrchnímu soudu v Praze, kde vykonával funkci předsedy senátu. U Vrchního soudu setrval do svého přidělení k Nejvyššímu správnímu soudu v roce 2003. Zde působil jako předseda senátu a byl také pověřen zastupováním předsedy finančně-správního kolegia. Byl též zkušebním komisařem při justičních zkouškách mladých čekatelů a asistentů soudců na Ministerstvu spravedlnosti. JUDr. Petr Příhoda zemřel dne 29. 3. 2010.

JUDr. Kateřina Šimáčková, Ph.D.
(*1966), soudkyně

Soudkyně je od roku 2009.

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnešní Masarykova univerzita), kde v letech 1990 až 1993 a opět od roku 2001 působila jako odborná asistentka katedry ústavního práva a politologie. Na stejné fakultě stále vyučuje v kurzech ústavního práva, politologie, státovědy a mediálního práva. V roce 1992 byla asistentkou soudce Ústavního soudu a od roku 1994 advokátkou. Zabývala se ústavními žalobami a některými oblastmi správního, finančního a soukromého práva. Od roku 2007 byla členkou Legislativní rady vlády České republiky a od roku 2008 členkou Výboru pro výběr soudců Soudu pro veřejnou službu EU. V roce 2009 byla jmenována soudkyní a přidělena k Nejvyššímu správnímu soudu.

Doc. JUDr. Vojtěch Šimíček, Ph.D. (*1969),
předseda senátu

Soudcem je od roku 2003.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (v současné době Masarykova univerzita). V roce 1995 ukončil na této fakultě i postgraduální studium a habilitoval se v roce 2001. Absolvoval několikaměsíční studijní pobyty v Regensburgu a v Bochumi a pět měsíců působil jako stážista v německém Spolkovém sněmu. V letech 1996 až 2003 pracoval jako asistent soudce na Ústavním soudu. V roce 2003 byl jmenován soudcem a přidělen k Nejvyššímu správnímu soudu. Kromě funkce předsedy senátu finančně-správního kolegia působí také jako předseda sedmičlenného senátu ve věcech volebních a ve věcech politických stran. Věnuje se pedagogické činnosti, od roku 1992 vyučuje ústavní právo na Právnické fakultě Masarykovy univerzity. Je autorem či spoluautorem řady odborných textů a publikací.

JUDr. PhDr. Karel Šimka,
LL.M., Ph.D. (*1973), soudce

Soudcem je od roku 2001.

Vystudoval právo a politologii na univerzitách v Plzni, Praze a Passau. Po absolutoriu práv v roce 1998 se stal justičním čekatelem a následně roku 2001 soudcem. Působil nejprve na Okresním soudu Praha-západ v oboru civilního práva a exekucí, od roku 2005 je soudcem finančně-správního kolegia Nejvyššího správního soudu. Od roku 1998 externě vyučuje na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni, kde v letech 2000 až 2005 působil v různých akademických funkcích. V nedávné době se opět do akademických funkcí vrátil jako člen vědecké rady Právnické fakulty a kolegia děkana. Přednáší též ústavní právo na vysoké škole CEVRO Institut. V letech 2006 až 2009 byl členem oborové rady Grantové agentury Akademie věd České republiky pro oblast sociálních a ekonomických věd.

Mgr. Eva Šonková (* 1976), soudkyně

Soudkyně je od roku 2003.

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci. Soudkyně byla jmenována v roce 2003 a až do roku 2005 působila u Okresního soudu v Rokycanech, kde byla přidělena k výkonu funkce soudce na úseku správního soudnictví Krajského soudu v Plzni. V roce 2005 se stala soudkyní Krajského soudu v Plzni. Během působení na tomto soudu byla od října 2005 do března 2006 dočasně přidělena k Nejvyššímu správnímu soudu. Jeho stálou soudkyní byla jmenována v roce 2007. V současné době je na rodičovské dovolené.

JUDr. Milada Tomková (* 1959), předsedkyně senátu

Soudkyně je od roku 2003.

Vystudovala právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V letech 1987 až 2003 působila na Ministerstvu práce a sociálních věcí, od roku 1992 jako ředitelka legislativního odboru. Do její působnosti spadala legislativní činnost v oboru sociální politiky, zejména sociálního zabezpečení. V letech 1998 až 2003 byla členkou Legislativní rady vlády České republiky. V souvislosti s přípravou reformy správního soudnictví koncipovala změny doprovodných zákonů v oblasti sociální ochrany (sociálního zabezpečení a zaměstnanosti). Soudkyně byla jmenována v roce 2003, kdy nastoupila k Nejvyššímu správnímu soudu. Zde vykonává funkci předsedkyně senátu sociálně-správního kolegia a předsedkyně kárného senátu. Je také členkou Rady Justiční akademie.

JUDr. Ludmila Valentová
(* 1943), předsedkyně senátu

Soudkyní je od roku 1968. Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V letech 1968 až 1977 působila na několika okresních soudech. Od roku 1977 byla soudkyní na Krajském soudu v Ostravě, v závěru roku 1992 po dobu tří měsíců byla dočasně přidělena k Nejvyššímu soudu a posléze v roce 1993 přeložena k Vrchnímu soudu v Praze, kde vykonávala funkci soudkyně ve správním kolegiu na úseku důchodového zabezpečení. Od roku 1996 působila na Vrchním soudu v Olomouci ve funkci předsedkyně senátu správního úseku. Soudkyní Nejvyššího správního soudu je od jeho založení v roce 2003 a vykonává zde funkci předsedkyně senátu finančně-správního kolegia a předsedkyně kárného senátu.

JUDr. Jaroslav Vlašín (* 1961), předseda senátu

Soudcem je od roku 1993.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnešní Masarykova univerzita). V letech 1983 až 1984 pracoval jako právník u Železničního stavitelství Brno. V roce 1984 z této pozice odešel a až do roku 1990 pracoval jako referent odboru sociálních věcí a pracovních sil jihomoravského Krajského národního výboru. Od roku 1992 působil jako právník České správy sociálního zabezpečení. V roce 1993 byl jmenován soudcem Krajského soudu v Brně, kde setrval až do roku 2003. Ve stejném roce se stal soudcem Nejvyššího správního soudu, kde zastává funkci předsedy senátu.

Mgr. Daniela Zemanová (*1971),
předsedkyně senátu

Soudkyně je od roku 2001.

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V letech 2001 až 2006 působila jako soudkyně Krajského soudu v Ústí nad Labem. Od března do srpna 2005 byla dočasně přidělena k Nejvyššímu správnímu soudu. Jeho stálou soudkyní se stala v roce 2006 a je předsedkyní senátu finančně-správního kolegia a předsedkyní kárného senátu. Od roku 2001 je členkou Soudcovské unie a v současné době také členkou její republikové rady.

BÝVALÍ SOUDCI NEJVYŠŠÍHO SPRÁVNÍHO SOUDU

JUDr. Brigita Chrastilová (*1945; soudkyně byla od roku 2002, soudkyně Nejvyššího správního soudu od roku 2003, na tuto funkci rezignovala v roce 2008).

JUDr. Antonín Koukal (* 1951; soudcem byl od roku 1999, soudcem Nejvyššího správního soudu od roku 2003, na tuto funkci rezignoval v roce 2004).

JUDr. Václav Novotný (1963–2009; soudcem byl od roku 1993, soudcem Nejvyššího správního soudu od roku 2003, na tuto funkci rezignoval v roce 2008).

JUDr. Marie Součková (1946–2009; soudkyně byla od roku 1975, soudkyně Nejvyššího správního soudu od roku 2003, tato funkce zanikla její smrtí v roce 2009).

JUDr. Jiří Vyvadil (* 1954; soudcem byl od roku 2000, soudcem Nejvyššího správního soudu od roku 2005, na tuto funkci rezignoval v roce 2006).